

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Roskilde-Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 184. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_222-txt-shoot-idm8799/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ei du som hin onde Drot
 Klædte dem med Skam og Spot,
 Præled ei med Kirkeran,
 Led ei Bisp og Provst indmure
 Lænkede i Fangebure.
 Dog ei heller nu Jens Gran
 Trodsfænde i Arelstad,
 Som i Lund paa Stolen sad;
 Nordens Kirke ikke heller
 Havde ubi Kor og Kirker
 Skat som Hænder kan udvrisse
 Skat som Dretter kunde frisse;
 Havde ikke Brød og Brød,
 Som var Hofmand lakker Mad;
 Havde ikke Gaard og Grunde,
 Som de vilde efterfunde;
 Nei, du Kirke bold og prud?
 Hvorudi af Himlens Gud,
 Luther var til Præst indfat,
 Guld og Gulb var ei din Skat.
 Nei, du havde i din Vælde,
 Som din Herre riig og miid,
 Ei i Verden det, hvortil
 Du dit Hoved kunde helbe.
 Vel dig! paa den vilde Mark,
 Som hin gamle Patriark,

Gud i Aftenstund du loved,
 Og med Stenen under Hoved
 Havde du en Syn saa klar,
 Saae Guds Engle aabenbar
 Vandre paa den høie Stige
 Op og ned fra Himmerige,
 Raabte ud, forfærdet, glad:
 Se, her er jo Herrens Stab,
 O! forfærdeligt og stort!
 Herrens Hus og Himlens Port.
 Reiste under Morgensfang
 Stenen høit i vilde Bang,
 Salved den med Dje reen
 Til en hellig Altersten.

Dog, hvad rister du min Haand?
 Det er ikke Sagaruner
 Har du Synet, kiære Mand,
 Mens du selv paa Stenen bluner?
 Seer du Jakob ogsaa nu
 Sligte bort for Gfa?
 Seer paa hvitken Leed han vanker
 Op mod Nord i dybe Tanker
 Har i Haanden kun sin Stav
 Men Betsignelsen i Hjerte
 Som i Herrens Navn med Smerte
 Saa ham prophetisk gav.

